

og bringe Færerne i Underdanighedsforhold til en anden Nation, vil jeg gerne tillade mig at spørge det ærede Medlem, hvad han mener dermed. Hvilken anden Nation er det, vi færøske Selvstyremænd vil spille Færerne i Hænderne paa? Det ønsker jeg meget gerne at faa at vide. I alt Fald synes jeg, det ærede Medlem skulde være lidt forsigtig i sine Udtalelser, for det er ikke Færingerne, der har spillet gamle norske Kolonier i Atlanterhavet over til andre Nationer. Det er sket ved en beklagelig Politik, at gamle norske Kolonier, mange, mange af vore nærmeststaaende Frænder i Atlanterhavet, er spillede over i Underdanighedsforhold til andre Nationer, men det er ikke sket ved, at det nationale Liv er vaagnet paa bemeldte Øer, tværtimod, den nationale Bevidsthed sov den Gang. Det var ved en kortsynet Politik fra dansk Side, at disse vore Brødre blev spillet over i undersaatligt Forhold til andre Nationer. Nej, jeg synes, at den Slags Ting er det bedst at lade fare. Hvis man i det hele ønsker at faa noget godt ud af de Forslag, som det færøske Lagting har vedtaget at sende ned til Rigsdagen, maa jeg som for Tiden værende Lagtingets Repræsentant udtale, at vi maa dog have et begrundet Haab om, at de Sager, vi sender herved, bliver behandlet med Forstaaelse og med Saglighed. I Forventning om, at dette vil ske i det Udvalg, som nu faar med Sagen at gøre, skal jeg slutte disse Bemærkninger.

Piper: Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) fremsatte den Anskuelse, at Færøkommissionen ikke havde bidraget til et intimere Samarbejde mellem Færerne og os hernede, og det ærede Medlem mente nærmest, at Færøkommissionen havde været til Skade. Jeg vil heroverfor hævde, at Færøkommissionen i høj Grad har bidraget til, at Sandheden er kommet for Dagen, saa det er kommet til at ligge klart, hvorledes de to Spørgsmaal laa for, som var overdragne Kommissionen til Besvarelse, nemlig Spørgsmaalet om den Adresse, der blev sendt rundt paa Færerne til Underskrift, og Spørgsmaalet om de 3 Embedsmænds Begæring om Forflyttelse eller Afskedigelse, og hvad dermed stod i Forbindelse.

Første Næstformand (Trier): Jeg vil advare imod, at man kommer ind paa Enkeltheder i den færøske Kommissions Virksomhed.

Piper: Jeg har ikke talt om Færøkommissionen i mit første Foredrag; det, jeg sagde, var et Gensvar til det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds.

Jeg vender mig derefter til det ærede Medlem for 7de Kreds (Patursson). Det ærede Medlem mente, at man skulde behandle det foreliggende Lovforslag sagligt, og det er ganske selvfølgelig, at man behandler ethvert Forslag, der forelægges Tinget, sagligt. Imidlertid er der jo allerede sket det, at den højtærede Justitsminister har erklæret, at han ikke kunde gaa ind paa flere af de vigtigste Paragraffer, de Paragraffer, som jeg antager har dikteret hele Forslagets Fremkomst, og det samme erklærede det ærede Medlem, der talte for Venstre (Sørensen-Egaa). De Bestemmelser, der i øvrigt bliver tilbage, naar der er Tale om en Ændring af Lagtingsloven i samme Aand, som Lagtingsloven er affattet nu, vil vi selvfølgelig alle sammen være med til at drøfte saa sagligt og saa indgaaende som muligt med det bedste Resultat for Øje.

Det ærede Medlem for 7de Kreds var som sædvanlig langt tilbage i Fortiden. Det ærede Medlem var saaledes inde paa, hvilken Uret der skete Færerne, den Gang der var Monopolhandel. Det ligger, saa vidt jeg mindes, en 70 Aar tilbage i Tiden, saa det er dog vel ikke et Spørgsmaal, der nu med nogen Nytte kan drøftes videre.

Det ærede Medlem vilde gerne vide, hvilken anden Nation det var, som han og hans nærmeste Meningsfæller vil spille Færerne i Hænderne paa. Jeg kan nu ikke tjene det ærede Medlem i at fortælle ham noget derom, thi jeg kan ikke se ind i Fremtiden; men det er min fulde Overbevisning, at hvis Færerne ikke hører til Danmark, og hvis dets Forhold hertil i Fremtiden bliver løst, vil Færerne med Nødvendighed blive drevet over til en af de andre Nationer; thi en lille Befolkning paa 20 000 Indbyggere kan ikke føre et selvstændigt Statsliv.

Den højtærede Justitsminister mente, at han havde begaaet en fortjenstfuld Handling ved at gribe ind i rette Tid og derved lægge Grunden til en rolig Udvikling. Meningerne kan være ret forskellige om saadanne Handlinger, og naar den højtærede Minister siger, at man herfra begaar en stor Fejl ved at sigte Halvdelen af Befolkningen deroppe for at ville løsrive sig, saa ved jeg ikke, hvor den Paastand er fremsat. Af mig er den ikke fremsat, og jeg har heller ikke hørt andre frem-